

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/276/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717211468
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717211468.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: A. F., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX H. XX, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csp201/2017-78 zo dňa 10.05.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti veci. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že 28.08.2013 žalobca spísal so sprostredkovateľom pôvodného veriteľa - obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky a následne v ten istý deň s ním bola spísaná Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, ktorou sa veriteľ zaviazal mu poskytnúť pôžičku vo výške 4.000 € pri celkových nákladoch spotrebiteľa 3.485 € v celkovej čiastke k zaplateniu 7.485 € pri výške splátky 124,75 €, v počte splátok 60, RPMN úveru 32 % a priemernej hodnoty RPMN 20,83 % s tým, že pôžička bola poskytnutá v hotovosti a splátky mali byť splácané na bankový účet. Termín konečnej splatnosti bol stanovený mesiacom a rokom na august 2018. Na podklade uvedeného súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, zmluva obsahovala všetky náležitosti, ktoré vyžadoval v tom čase platný zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatok náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. f/ - absenciu uvedenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, súhlasil so žalovaným v tom, že dobu trvania úverovej zmluvy upravovalo ustanovenie článku IX. bod 12, z ktorého vyplývalo, že zmluva skončí úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru upravoval údaj v čl. V. - pôžička, kde bolo stanovené, že termínom konečnej splatnosti je august 2018, pričom vzhľadom na bod 6.2 čl. IX. zmluvy, ktorý hovoril o splatnosti splátky v príslušnom kalendárnom mesiaci, bolo zrejmé, že termínom konečnej splatnosti je 20.08.2018. Pokiaľ išlo o skutočnosť, že splátky neboli rozpísané na úroky, istinu a poplatky, stotožnil sa s argumentáciou žalovanej strany v celom rozsahu, najmä s argumentáciou, pokiaľ ide o závery Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018. Za relevantnú nepovažoval ani námietku žalobcu o tom, že dohodnutý úrok vo výške 32 % ročne nie je v súlade s dobrými mravmi, nakoľko sa stotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že úroky tvorili jedinou formu odplaty veriteľa za poskytnutie spotrebiteľského úveru a s prihliadnutím na prehľad o úrokových mierach a priemernej RPMN, ktorú do spisu pripojil žalovaný, ustálil, že odplata vo výške 32 % ročne nepresahovala dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN na trhu u úverov poskytovaných na obdobie jedného až piatich

rokov. V nadväznosti na uvedeného žalobcu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko nezistil žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo možné aplikovať ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a poskytnutý spotrebiteľský úver vyhlásiť za bezúročný a bez poplatkov. O trovách konania rozhodol s prihliadnutím na úspech žalovaného v spore.

2. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca, vytykal prvoinštančnému súdu nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v tom, že súd nepovažoval úrokovú sadzbu vo výške 32 % za rozpornú s dobrými mravmi. V tejto súvislosti poukazyval na znenie ustanovenia § 53 ods. 6 v znení zákona č. 106/2014 Z.z., ktorým sa od 01.06.2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytovaní peňažných prostriedkov v súvislosti s prijatím zákona č. 129/2010 Z.z., ako i na dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z.z. k uvedenému zneniu Občianskeho zákonníka. Poukázal i na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov s tým, že v mesiaci 8/2013 bola úroková miera vo výške 11,55 %. Neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednávania, obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úverov a pôžičiek (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/26/2015). Ustanovenie § 53 ods. 6 OZ nemožno vykladať tak, aby do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch sa zahrňovali i údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti rozhodne nebolo vôľou zákonodarcu, a preto pre účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty riadiac sa zásadou dobrých mravov (§ 3 ods. 1 OZ). Žiadal preto rozsudok prvoinštančného súdu zrušiť, prípadne zmeniť tak, že odvolací súd vyhovie jeho návrhu a určí, že žalovaným poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalovaný v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere so žalobcom bol nebankovým subjektom, a preto bolo potrebné použiť súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pri nebankových subjektoch za druhý štvrťrok 2013. Uviedol, že suma ročnej úrokovej sadzby je zhodná s výškou RPMN, a teda 32 %. Úroky tvorili jedinou formu odplaty veriteľa za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Pri použití súhrnných informácií je jasné, že hodnota priemernej RPMN bola v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy 20,83 %, a teda v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzatvárania zmluvy výška úrokovej sadzby 32 % nie je v žiadnom prípade dvojnásobkom priemernej RPMN. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenia § 53 ods. 6 OZ, § 2 písm. i) ZoSÚ, § 19 ods. 1, 2 ZoSÚ a žiadal rozsudok okresného súdu ako správny potvrdiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanému zotrval na dôvodoch uvedených v podanom odvolaní a žiadal rozhodnúť v zmysle jeho odvolacieho návrhu.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) v súvislosti s ustanovením § 391 ods. 1 CSP.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd nepostupoval dôsledne, pokiaľ sa nevyporiadal s námietkou žalobcu uvedenou v podanej žalobe a ďalej ním prezentovanej počas konania o tom, že úroková sadzba vo výške 32 % je v rozpore s dobrými mravmi, a teda prevyšuje priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %. Prvoinštančný súd svoje závery podložil vyjadrením žalovaného a jeho argumentáciou bez toho, aby si urobil vlastné skutkové zistenia zamerané na ustálenie priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere v rozhodnom čase, v nadväznosti na čo odvolací súd ustálil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a predčasného záveru o tom, že žaloba žalobcu je v tejto časti nedôvodná.

7. Vo všeobecnosti neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. I keď pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných

úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom.

8. Bude preto potrebné, aby prvoinštančný súd si v prvom rade zistil úrokovú mieru v dobe dojednaní obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek a až na podklade tohto ustálil, či zmluvný úrok dojednaný v úverovej zmluve odporuje, alebo neodporuje dobrým mravom. Ak totiž z rozhodnutia okresného súdu nebolo možné zistiť úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní obdobných úverov a pôžičiek v rozhodnom období, odvolací súd nemohol ani preskúmať a posúdiť správnosť okresným súdom vysloveného záveru. Na podklade tohto rozsudku okresného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)